

Tartalom

Interjú a kórházlelkésszel	1
A zalaegerszegi Mária Magdolna plébániatemplom orgonáinak rövid története.....	2
Közösségtalálkozó 2020	3
4-es oldal	4
A hited meggyógyított	5
A rejtett eretnokségről	6
Miért válasszuk a hittant?	7
„Legyetek tehát irgalmasok!”	9
Dél-Erdélyi barangolás II.	10
A Mária Magdolna Plébánián fizetendő díjak:	11
A katolikusság számarányainak alakulása a világban.....	12
Az Examenről	13
Dr. Jász Lajosné Iliás Margit emlékére.....	14
A Karitás csoport adventi tevékenysége.....	14
Dr. Császár Tamás elismerése	15
Anyakönyvi hírek	15
Plébániai hírek	16

Interjú a kórházlelkésszel

Az Ünnepi Harangszó – a Betegek Világnapja alkalmából – a szolgálatával kapcsolatos tapasztalatairól beszélgetett Nyisztor Krisztián kórházlelkésszel.

ÜH: – Hogy boldogulsz a magyar nyelvvel?

Ny.K.: – Egyre jobban megbirkózom vele, de még mindig kell időnként segítséget kérnem, és az olvasmányokat is többször el kell olvasnom ahhoz, hogy jól megértsem.

ÜH: – Február 11. a Betegek Világnapja. Mit jelent neked a kórházlelkészi szolgálat, mit gondolsz, mit tudsz nyújtani a betegeknek és a kórházi dolgozóknak?

Ny.K.: – Jézus minden betegben ott van, és ha szeretjük Jézust, a betegeket is szeretjük. Nagy erőt kapok, mikor egy beteggel beszélgetek, olyan, mintha Jézussal beszélgetnék. Ő gyógyítja a betegeket, és én próbálok mindig szólni hozzá, imádkozni a betegek gyógyulása érdekében.

A dolgozóknak is fontos, hogy jelen legyen egy lelkész a kórházban. Azon dolgozom, hogy a kápolnában szép szentségimádásban lehessen részükhöz, szép legyen a szentmise, a reggeli imádságok, hogy együtt kérhesük Jézust, jöjjön és gyógyítsa a betegeket.

Međugorjében egyik szentmise után egy idegen nő adta a kezembe az In Sinu Jesu c. könyvet. Azt mondta, ez nekem szól. Hálás vagyok érte, mert Jézus valóban beszél hozzám abban a könyvben, minden nap olvasom. Sokat értek meg belőle arra vonatkozóan, hogy ő mit vár tőlünk, atyáktól. Nagyon megszólított egy gondolat: „ha egy órát ülsz velem szentségimádásban, nagyobb hatással lesz rád, mintha napi 24 órát prédikálnál”. Elhatároztam, hogy annyi időt szentelek a Jézussal való párbeszédre, amennyit csak lehet, és erre biztatom a betegeket és a dolgozókat is. Amikor csak lehet, találkozzunk itt a kápolnában Jézussal. Reggeli imádságok, szentmise, szentségimádás során, vagy akármikor egy ráérő pár percben a kápolnában leülve, elcsendesedve.

ÜH: – Hogyan fogadják a betegek és a dolgozók a munkálkodásodat?

Ny.K.: Időnként olyan betegeket is talállok, akikhez nem hív, nem visz senki. Hozzájuk Isten vezet. Két-háromszor is volt olyan, hogy a beteg, akihez hívtak, aludt vagy épp egy ápoló foglalkozott vele. Akkor nem zavartam, és egyből, mintha hívást éreztem volna, más beteghez indultam és rátaláltam arra, akire kellett. Leültem mellé, imádkoztam érte, szívesen fogadta, gyónt, áldozott, szent kenetet kapott, és ez biztosan sokat jelentett neki. Jézus tudja jól, hova kell mennem, ő vezet, én csak bízom benne. A legtöbb esetben, ha nem hívnak, nem tudok semmit a betegekről, de melléjük ülök, elmondok egy pár imádságot, áldást adok, és megköszönik, még akkor is, ha nem kérték vagy nem is vallásosak. A Szent Rafael imát pedig reggel az összes betegért elmondjuk, hisz mindenkihez nem jutok el, így nem marad senki segítség nélkül.

Szent Rafael imákat, szentképeket is szoktam osztani a dolgozóknak, hogy lássák, hogy értük is imádkozunk, nem csak a betegekért, a kedd

reggeli imádságot pedig kimondottan a dolgozókért ajánljuk fel. Munkám során megállok a dolgozókkal is váltani egy pár szót, ha éppen szünetet tartanak. Meghallgatom őket, ez pedig nekik jelenthet sokat, hisz sok nehézséggel találkoznak, amit könnyebben „tesznek le”, ha elmondhatják valakinek.

ÜH: – Mit tapasztalsz, segíti a betegeket a gyógyulásban, ha hisznek Istenben?

Ny.K.: – A hívő ember mintha tényleg jobban elvinné a betegségét, de én nem teszek különbséget hívő, nem hívő között, az Isten mindenkit egyformán szeret, és az említett könyvből azt is megtanultam, hogy sokszor nem is kell beszélgetni, elég jelen lenni, csendben imádkozni.

ÜH: – Van élményed arról, hogy Jézus, és a belévetett hit tényleg gyógyítani tud?

Nemrég egy fiatal ápoló egy nénihez hívott, aki a szent kenetet megkapta, és annyival jobban lett, hogy át is vihették egy másik osztályra, ahol a kevésbé súlyos állapotú betegeket kezelik.

Egy másik eset során épp Veszprémbe voltam, amikor hívtak egy beteghez itthon a kórházban. Nagyon szenvedett, már csak rövidke ideje volt hátra. Nem kértem más atyát, hogy menjen helyettem, elin-

dultam vissza a kórházba, és az úton végig imádkoztam a rózsafüzért. Két óra múlva beértem, ekkor a beteg még életben volt, intubálva, nem tudott beszélni, de elfogadta a szent kenetet, és mikor végeztünk, meghalt. Az Isten addig életben tartotta, megvárt, mert kértem és hittem benne, így meg tudott neki bocsátani és beengedni őt a mennyek országába.

Ezekre az esetekre jól emlékszem, mert ezek egy-két hete történtek, de volt több hasonló is. Mondogattam is Jézusnak, milyen hivatást adott nekem! Csodálatos, nagyon élvezem. Otthon Jászvásáron is gyakran éreztem hívást arra, hogy menjek és az elfekvő betegekért imádkozzam, nekem úgy tűnik ez a karizmám.

Imádkozom, hogy Isten erősítsen ebben a szolgálatban, hisz van bőven feladat. Örölnék, ha a püspököm által engedélyezett egy év után is maradhatnék.

ÜH: – Van valami, amit a Harangszó olvasóinak üzennél?

Igen. Minden hónapban nézzék, olvassák a Szűzanya meőgorjei üzeneteit. Nekem nagyon sokat jelent. A szavai által könnyebben tudunk az Isten útjain maradni, a Béke Királynő megérteti velünk, mit kell tennünk.

Szabó-Hidvégi Orsolya

Templomunk

A zalaegerszegi Mária Magdolna plébániatemplom orgonáinak rövid története

Az alábbi összefoglaló a Pannon Tükör kulturális folyóirat 2019. decemberi számában megjelent, De organis ecclesiae Szala-Egerszeghiensis című írásom rövidített változata.

A XVIII. század derekáig a ma ismert zalaegerszegi Nagytemplom helyén a mezőváros korábbi, egytoronyú, gótikus plébániatemploma állt. A fennmaradt városi jegyzőkönyv tanúsága szerint már ebben is szólt orgona, feltehetően a XVII. századból származó hatregiszteres pozitív délnémet tradíció szerint, ma már kideríthetetlennek tűnik, hogy pontosan ki és mikor építette. Ezt a hangszert a feljegyzések szerint 1744-ben egy héten át javította egy ma már ismeretlen bécsűjhegyi mester, 1751-ben pedig egy Bögözy nevű orgonaépítő. A templom az 1760-as nagy tűzvészben porig égett, ekkor pusztulhatott el az akkor már réginek mondott orgona is.

Nem egészen négy évvel később, 1764. márciusában, már az épülő Nagytemplomban állított fel új orgonát Koller Ignác veszprémi püspök megrendelésére egy soproni mester, Johann Michael Hefe (más írás-

mód szerint Heferle, ?1709–1777) vagy Johann Roth (?1723–1792). Az orgona nyolcregiszteres, bizonyára pedállal rendelkező hangszer volt, amelyről azonban alig néhány év elteltével a plébános feljegyezte, hogy a templomtérhez mérten túl kicsi. Még Szily János szombathelyi püspök idejében, valamikor 1778 után, de 1799 előtt ez az orgona elegánsnak mondott, tíz regiszteres hangszerré alakult át, de a kutatás mai állása szerint nem tudjuk, hogy a régi orgonát bővítették-e két regiszterrel vagy újat állítottak-e fel a karzaton. Ez a hangszer évtizedeken át a barokk tér szerves részét képezte, az 1826-os nagy tűzvész pusztítása után valószínűleg kijavították.

1864-ben Zala vármegye főispánja, Skublics Gyula szólította fel a mezőváros vezetését, hogy az addigra „elkorhadt” és hasznavehetetlenné vált orgonát javíttassák meg vagy építtessenek helyette újat. A hamarosan kiírt pályázatot Carl Hesse (1808–1882) a Poroszföldről elszármazott, Triesztben tanult és Bécsben letelepedett orgonaépítő nyerte, aki az egerszegi előtt már 57 kisebb-nagyobb orgonát épített a Habsburg

Birodalom határain innen és túl. Hesse mester az akkori legközelebbi vasútállomásig, Zala-Szentivánig vállalta a hangszer szállítását, 1865-ben 26 regiszteres, kétmanuálos, csúszkaladás orgonát épített a zalaegerszegi Nagytemplom számára egy nagy orgonaszekrényben, a középső ablakot eltakarva, 5000 osztrák forintért. A hangszer sok javítás után a második világháború végére vált végleg használhatatlanná, 1948-ban bontották le csaknem 83 év szolgálat után, megmaradt sípjait a plébánia padlásán tárolták. Motort soha nem kapott, lábbal fújtatták mindvégig.

A karzaton látható orgonafreskó

A Hesse-orgona helyére Angster József fiainak orgonagyára tervezett nagy, 44 regiszteres hangszert 1305-ös opuszszámmal, de a gyár államosítása miatt el sem kezdhették felépíteni, az 1949-ben elkészült hárommanuálos játszóasztal pedig végül egy szegedi templomba került. 1955-ben a régi Hesse-orgona sípjából egy szombathelyi orgonaépítő, Kemenesi Rezső állított össze kis, egymanuálos, kilenc regiszteres, mechanikus traktúrájú hangszert szükségmegoldásként, ez viszont csak néhány hétig volt működőképes.

Az 1950-es évek második felében harmónium szólt a Nagytemplomban.

Az ezerkétszáz fős zalaegerszegi zsidó hitközség hidegvérű és csaknem teljes megsemmisítése után gazdátlanná vált a neológ zsinagóga és vele együtt az 1904. szeptember 1-jén felavatott pneumatikus, kétmanuálos, 16 regiszteres Angster-orgona is. A hangszer aránylag épen maradt a háborúban, 1961-ben vásárolta meg a Mária Magdolna plébánia-templom, ahol átalakítva, rendszeres javítás és karbantartás mellett egészen 1998-ig működött a karzaton. 22 évvel ezelőtti lebontása óta Johannus márkájú digitális orgonák teljesítenek szolgálatot a Nagytemplomban, de már évek óta tervben van egy újabb, nagy sípos orgona felépítése.

A Mária Magdolna plébániatemplom orgonáinak története levéltári forrásokban elejtett félmondatokból, számokból, személyes emlékfóslányokból áll össze. Szeretettel ajánlom figyelmükbe a Pannon Tükörben megjelent, nagyobb terjedelmű írásomat is. Laudate eum in chordis et organo.

Mátyás István orgonaművész

Közösségtalálkozó 2020

Február 8-án első alkalommal rendezték meg hagyományteremtő szándékkal a Mária Magdolna Plébánia közösségeinek találkozóját a Mindszenty iskola tornatermében mintegy 160 fő részvételével. A rendezvényt Stróber László atya nyitotta meg. Köszöntőjében elmondta, hogy a közösségek tagjai egymás és más közösségek tagjai segítségére is lehetnek, így fontos, hogy megismerjék egymást. A közösségek bemutatkozásán túl a színpadi képességeket próbára tevő játékos feladatok, tombola és zenés mulatság is várt a résztvevőkre.

MEGHÍVÓ

ISKOLÁRA FELKÉSZÍTŐ FOGLALKOZÁSOKRA

2020. február 10. 16.30
Bemutatjuk az iskolánkat,
a gyermekeket bábjátékkal várjuk

2020. március 3. 16.30
Bemutatkoznak a tanító nének,
a kicsiknek interaktív
foglalkozást szervezünk

2020. március 10-12. között
Személyes találkozásra hívjuk a leendő elsőöket és szülőket.
Bővebb információ és jelentkezési lap az iskola honlapján található.

**MINDSZENTY JÓZSEF ÁLTALÁNOS ISKOLA,
GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM**
8900 Zalaegerszeg, Zárda u. 25.
92/310-195 | mindszenty.zeg@enternet.hu | www.mindszenty.net

Az orvoslást 16 éve gyakorlom, és szeretem a munkámat.

Ha most lennék a pályaválasztásom előtt, ismét ezt választanám. Már gyerekként is kanalas orvosságot adtam a sorba ültetett babáimnak! Hivatásomnak érzem! A betegek gyógyulása, állapotuknak jobbra tétele, fájdalmuk csökkentése előre lendít és biztat, hogy igenis jó úton járok. Jó érzés mindezt megtapasztalni, de még jobb érzés látni, hogy nem vagyok egyedül! Időnként vannak nehéz helyzetek, de jó megtapasztalni, hogy odafönről segítséget, irányítást kapok. A jó Isten velem van! És jó otthon elmélkedni ezen és megosztani a családommal. Ilyenkor úgy érzem, hogy a fiam nemcsak az orvos anyát látja, hanem a jó Isten hatalmát, erejét! Jó látni az embereken, a gyógyulni vágyókon is, hogy Istenhez fordulnak. Ilyenkor megnyugszik a lelkem, és én is nagyobb erővel lendülök neki a munkámnak! Szerintem kiváltságos helyzetben vagyok éppen emiatt.

Dr. Csutak Kinga orvos

„Menj, hited meggyógyított téged!” Sokszor halljuk Jézustól ezt a mondatot. Ez adott sokaknak erőt, gyógyulást, mert hittek Jézus irgalmas, emberekhez lehajló szeretetében. Tudjuk, hogy az ember élete nem mindig úgy alakul, ahogy szeretné. Ezekben a nehéz órákban nagyon sokan keresik az isteni vigasztalást. Hívő emberként életünk alapvető iránya, hogy rábízunk életünket Istenre, Krisztusra, és életünket Isten akarata szerint éljük. Ehhez tartozik, hogy olykor komoly nehézségekkel, betegségekkel kell megküzdenünk, de ebben is meg kell látnunk az isteni Gondviselés eszközét. Akár meg is változtathatja egy ember életét, Istennel való kapcsolatát, ha hittel tud bízni Istenben és kérni a gyógyulás kegyelmét.

A gyógyulás és a hit kapcsolatában egész életünk megváltozhat, ha Istent helyezzük életünk középpontjába és elfogadjuk akár az örömet, akár a nehézséget. Nem szabad feladnunk a reményt, hogy ha Istennel éljük életünket, akkor érezhetjük az ő segítségét minden élethelyzetben.

Nagy Tamás káplán

A betegség az egészség hiánya, az élő szervezetnek az az állapota, melyben az életfolyamatok eltérnek a normálistól, egyensúlyuk megbomlik, súlyosabb esetben végleg megszűnik, ami a halálhoz vezet. Az Újszövetségben Jézus megváltói tevékenységében nagy szerepe van a gyógyításoknak: mint természetfölötti jelek nemcsak küldetését igazolták, hanem személyes szeretetéről és az Atya irgalmáról is tanúskodtak. Az egészség csak annyiban a legfontosabb érték, amennyiben az életnek azt a teljességét ('egész'-ségét) értjük alatta, amelynek megszerzését és birtoklását nem lehet kizárólag a betegellátás és az orvosi kezelés tökéletesedésétől várni.

A gyógyítás a betegség miatt megrendült egészség helyreállítása, hivatásos tudósa az orvos, intézménye a kórház, segédeszközei a gyógynövények, gyógyszerek. A pusztán lelki gyógyítás végzetes félreértés. A beteg küzd a betegség ellen, amit önmagában nem fogadhat el. Az orvos a gyógyító természet segítőjének tekinti magát. A hit általános értelemben az értelem készsége arra, hogy valakitől valamit a személy tekintélye miatt igaznak fogadjon el.

Dr. Tordai Gábor

Segíti-e a hit a gyógyulást? Erre a kérdésre nem tudom a választ, de azt látom, tapasztalom, hogy segíti átvészelni a betegséget. Munkám során olyan betegekkel találkozom, akik műtét előtt állnak. Ebben a nehéz élethelyzetben gyakran látom, főleg az idősebbeknél, hogy összekulcsolják kezüket, és elmondanak egy imát. Aki így tesz, megnyugodva, békével eltelve, Isten akaratában bízva viseli a megpróbáltatásokat. Minden ember más, más-ként éli meg a betegséget; ami mégis közös az az, hogy aki tud hittel imádkozni, annak van egy kapaszkodója, egy mankója, ami segít lélekben erősnek maradni. Talán pont ez a válasz arra, hogyan segíti hitünk a gyógyulást.

Dr. Varga Zsófia

A hited meggyógyított

Nem istenhívő körökben is elismert tény, hogy a lélek állapota hatással van az egészségre, amint azt az Egészségügyi Világszervezet meghatározása is tartalmazza: az egészség az ember teljes testi, lelki, szellemi és szociális jólléte. Gyakorló orvosként számtalan alkalommal találkozom azokkal a betegekkel, akiknek testi és lelki bajait egyként kezelnem kell. Szélsőséges esetben találkozhatunk olyanokkal, akiknek fizikai megbetegedését nem is sikerült igazolnunk, s állapotát valójában a nem létező betegséggel szembeni szorongása magyarázza. Gyakran előfordult a praxisomban ennek ellenkezője is, van, aki súlyos, előreláthatóan végzetes betegséget képes látható lelki egyensúlyban elviselni. Már sokszor felvetődött bennem a kérdés, mi lehet ennek az oka?

A szinoptikus evangéliumokban számtalan példát találhatunk arra, hogy Jézus betegeket gyógyított. Süket és néma, leprás, vér-folyásos asszony, béna fordult hozzá, de – a történelemben egyedülálló orvosként – halottak, mint Jairus leánya, vagy Lázár feltámasztására is képes volt. Márk evangéliumában szerepel egy híres történet: már Jézus működésének kezdetén olyan gyorsan elterjed a csodás gyógyulások híre, hogy a tömeg miatt a hordágyon fekvő bénával nem tudnak közel kerülni hozzá, a megbontott tetőn át eresztik le eléje a béna társukat. (Mk 2, 1–12) Fordítsuk figyelmünket két fontos körülményre.

1) „Hitüket látva Jézus így szólt a bénához...” Szinte valamennyi gyógyító akció azzal kezdődik, hogy Jézus látja a hozzá forduló hitét, nézzük akár a vér-folyásos asszony történetét (Mt 9,22), a jerikói vak esetét (Mk 10, 52), vagy a tíz leprás gyógyulását (Lk 17,19), és megsajnálja őket. A hordágyon fekvő béna esetében is elképzelhetjük, mekkora hit kellett akár a hordágyon fekvő béna, akár az őt cipelők részéről ahhoz, hogy minden akadályt legyőzve eljussanak a Mester színe elé. Úgy tűnik, hogy amikor Jézushoz

fordulunk betegségünkkel, alapfeltétel a hit. Ezt hangsúlyozza az evangélista egy későbbi fejezetben is, megemlíti, hogy saját városában, Názáretben, ahol megbotránkoztak a tanításán, és nem hittek neki, „nem is tehetett csodát, csupán néhány beteget gyógyított meg, kézrátétellel. Maga is csodálkozott hitetlenségükön” (Mk 6,5-6). Gondoljuk meg, hogy a hit hiánya még Jézus gyógyító erejét, hatalmát is képes blokkolni!

2) „Fiam, bűneid bocsánatot nyertek.” Noha ez a kijelentés nem volt veszélytelen, erről, vagyis a jelenlévő írástudók suttogó vádjairól, olvashatunk is a továbbiakban, Jézus nemcsak fontosabbnak tartja a bűnbocsánatot a testi nyomorúságok gyógyításánál, hanem egyenesen azt állítja, ez nehezebb feladat a közvetlen gyógyításnál. Az ószövetségi felfogás a betegséget a bűnök büntetésének tartotta. Ma tisztában vagyunk azzal, hogy nem létezik e közvetlen összefüggés, azt azonban már nem merném állítani, hogy a bűntudatnak, vagy

a megbocsátás hiányának nem lehet megbetegítő szerepe. Sokszor nem vagyunk elég hálásak azért, hogy a katolikus hívőknek rendelkezésére áll a gyónás szentsége, amely, mint egy újraindítás gomb mind a bűnbocsánatot, mind pedig a másoknak megbocsátás lehetőségét biztosítja.

Háziorvosként nyilván nem buzdítok senkit arra, hogy egészségének megóvása, vagy egy betegségből gyógyulás érdekében ne forduljon orvosaihoz. Éppilyen fontosnak tartom azonban, hogy tisztában legyünk azzal, a teljes gyógyulást Isten adományaként kapjuk, s ezt végleges formájában nem is e földi életben, hanem az üdvösséggel nyerjük majd el. Leleki gyógyulásunkat pedig sokszor nem tablettákkal, pszichoterápiával, vagy különböző meditációs gyakorlatokkal, hanem szentgyónással segíthetjük legjobban. Éljük vele!

dr. Marx Gyula

Búza

A búza képes arra, hogy egyszerű porrá málva és sok kis magocskával ily módon egyesülve finom, illatos, tápláló kenyérré váljon az éhes ember számára. Ez a rovat szeretne abban hasznunkra lenni, hogy az életünk mindig egy kicsit együtt érzőbb, valahogy imádságosabb, hitelesebb, egy picit nagylelkűbb és még bátrabb lehessen azon az úton, amelyen együtt éljük az életet.

A rejtett eretnekségről

Korunkban a rejtett eretnység több formáját is felismerhetjük, ha figyelünk. Négy filozófus elgondolkodtató írása fölött Görföl Tibor teológus, egyetemi tanár elmélkedett. Az elmélkedés hatására új nézőpontból vizsgálhatjuk felül az életünket. Az önvizsgálat eredménye pedig remélhetőleg inkább felemel, mint lehúz minket. (Személyes megjegyzésekkel ellátva.)

A jezsuita filozófus Karl Rahner használta először a rejtett eretnység szó szerkezetet. Valami olyasmit próbált ezzel kifejezni, ami a keresztyénségen belül érzékelhető és a keresztyéneknek általában nem tűnik fel, hogy olyan gondolatokat, viselkedési mozzanatokot viselnek magukon, ami a keresztyénséggel összeegyeztethetetlen. Gondoljunk csak a saját vallásosságunk kényelmetlen pillanataira. Bizonyára mindannyian tudnánk legalább egy ilyet mondani. (Például: ha nem merem elmondani a véleményemet keresztyén emberek között, mert attól félek, nem fog nekik tetszeni. Felemelő háttérmagyarázat: minden ember Isten képére lett megteremtve, szeretetből. Így mindannyiunk természetes állapota kellene, hogy legyen szabad a megnyilatkozás. De itt valamilyen félelem miatt visszahúzódok, talán bizonyos emberi tapasztalataim miatt. Ugyanakkor rejtett eretnység lehet az is, ha kellő tapintat és együttérzés nélkül azt gondolom, hogy engem kötelező meghallgatnia mindenkinek, aki itt van. Noha lehet, hogy észrevehetném, hogy az illető például lázas, indulni készül, komolyabb gondjai vannak...)

Egy szép, hosszú hajszálon haladunk életünkön át, amelyről gyakran leesünk, és visszakapaszkodunk. De az út során megtanulhatjuk, hogy Isten egészen más, mint amilyennek mi gondoljuk: sokkal jobb annál. Meghallgatóbb, megértőbb, és határozottabb is. Isten maga a Meglepetés.

Nézzük csak Erik Petersont, a második filozófusunkat, aki így írt könyvének A monoteizmus mint politikai probléma (1934) lapjain: „a keresztyén szentháromságtanra hivatkozva semmiféle társadalmi berendezkedés nem támasztható alá és nem igazolható többé.” Elmélete szerint az ókori Róma császárainak egyedüli hatalmát erősítették az ariánus eretnység

vallói, miszerint Jézus csak isteni lény, de nem Isten. A császár egyedüli uralkodó voltának megfelelt az ariánus elmélet: csak az egyetlen Atya az Isten, a Szentháromság többi tagja alábbvalóbb nála. Úgy tűnik, így erősítették egymást a hatalom és az aktuális kor bizonyos vallásos emberei. „A helyes keresztyén tanítás viszont három egyenrangú személy közösségeként fogta fel Istent, ennek a Szentháromságnak pedig nem jelölhető meg pontos földi megfelelője – azaz a szentháromságtannal „elintéztette” vált a keresztyénséget ilyen-olyan politikai berendezkedések modelljéül megtevő politikai teológia.” XVI. Benedek emeritus pápa még Joseph Ratzingerként kortársai elé menve már megemlítette Peterson gondolatát a Bevezetés a keresztyén hitbe című könyvében.

Harmadik filozófusunk, Henri de Lubac bíboros ezt összekapcsolja azzal a hibás nézettel, miszerint a keresztyének mindent tudnak, mindenre ismerik a választ. De Lubac szerint ez nincsen így, mert még azt sem tudjuk, hogy a keresztyén tanításból milyen életforma következik a helyes keresztyén élet megélésére. Egy biztos: a keresztyén ember életének központja Jézus Krisztus, és őfelőle, őbelőle kiindulva tapogatózunk úton az egyes helyzetek, kérdések, problémakörök között. A mindentudás [talán tudattalanul elvárt] igénye voltaképpen az eretnek gondolat maga. A katolikus tanítás szerint az ember érzékeli saját tudatlanságát a nyitott kérdések talaján állva, és ez így van rendjén. (Itt azért megkönnyebbültünk, nem?)

A negyedik filozófus, akit II. János Pál nevezett ki svájci bíborossá, Hans Urs von Balthasar, egy George Bernanos nevű jelentős író könyvében fellelt közép-szerűséget véli a legveszélyesebb keresztyén eretnységek: „a közép-szerűség olyan, mint valamiféle színtelen és szagtalan (azaz rejtett) gáz, amely egyre csak gyűlik és halmozódik, s bár senki sem veszi észre, egyszer csak felrobban. Hányszor fordul elő, hogy a keresztyének körében eluralkodik a közép-szerűség, s észre sem veszik, amíg robbanás nem történik körülükben vagy körülöttük!” XVI. Benedek mondta Balthasar temetése alkalmából a szentbeszédet, amelyben megemlítette, hogy az elhunyt az életében a saját bőrén tapasztalta meg „az egyház gyöngeségeit és

hiányosságait.” Itt igazából a saját belső tereikbe visszavonuló katolikusokról van szó [talán rólunk is], akik biztonságos helyekről, az ellenségre szidalmakat szórva próbálják saját képükre formálni a világot.

Érdekes és eleven meglátása Karl Rahnernek, hogy a nyárspolgári magatartást nagyobb eretnekségnek tartotta az angyalok létezését tagadó véleményénél. A „nyárspolgári” alatt érthette az önelégültséget, a mások kimondatlan megvetését. Görföl Aranyszájú Szent Jánostól azt a szép és egyszerű, sokáig alapnak tartott gondolatot hozza igazi példának a keresztények számára, amely gondolat minden reggel újra meg újra feléled(hetne) bennünk: „ma elkezdem, újra kezdem jobban, mert nem vagyok teljesen elégedett az eddigiekkel!” Az tehát a ma legnagyobb eretneksége Karl Rahner szerint, hogy önelégültek vagyunk a kereszténysé-

gen belül a magunk életében. Nem számolva azzal, hogy Isten Szentháromság, és ő az egyedül tökéletes; ha meg akarjuk érteni mindig jobban a Szentháromságot, akkor folyamatosan fejlesztenünk kellene, vagy legalábbis tágitani hagyni önmagunk szűkös belterét; és nem szitkozódhatunk bombabiztos sáncok mögül általunk valósnak vélt ellenségekre. S ha ezzel tényleg nap nap után igyekszünk leszámolni önmagunkban vagy elengedni ezeket a megkövült magatartásmintákat, akkor ellenkezésre kell számítanunk a világ részéről, vagyis éppen a világiás szemléletet élők felől.

Ha magunkba tekintünk, akkor érezzük talán, hogy igazából a szívünknek is ez esik jól, hisz „...minden más elárulná azt az Istent, aki mindig messzebbre hívja az embert, mint ameddig menni szeretne”.

S. Ivancsics Evelin

Miért válasszuk a hittant?

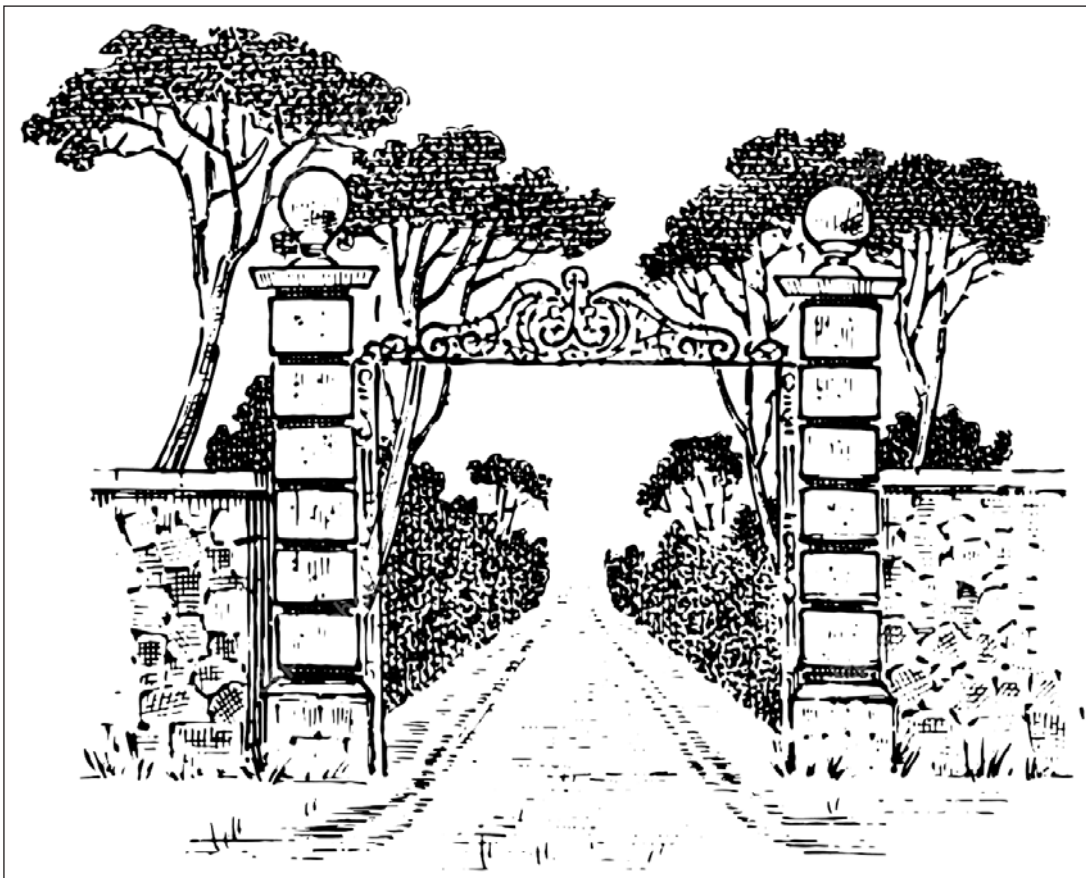
Az, hogy a hitoktatás sok évtizedes kihagyás után mindenhol visszakerült az iskola falai közé, új alaphelyzetet jelent a hitoktatás céljait számba véve. A gyerekeknek nem kell otthonról külön eljárniuk a hittanórákra a plébániára, hisz be van építve az órarendjükbe. Sok terhet le tudunk venni az atyák válláról, sokkal több diákot el lehet érni, még azokat is, akiket a szüleik nem visznek vasárnap szentmisére, akik azonban így kevesebbet találkoznak a plébánossal, a plébánia épületével, az itt található és az idő nyomait

viselő bútorokkal, ódon könyvek illatával, tárgyakkal. Nem tehetnek fel egyszerre megannyi kérdést az új környezet láttán. Ezért is van fontos kiegészítő szerepe annak, hogy a szentségekre (szentgyónás, szentáldozás, bérmlás) plébániai órák keretében készülnek a hittanosok, akik az iskolában is Jézussal találkozhatnak.

Mit tehet egy felelős keresztény szülő vagy a kereszténység felé csak óvatosan közeledő anyuka és apuka, ha a gyermek hazaviszi a lapot az iskolából,

rajta a kérdéssel, hogy melyiket választják a következő 2020/2021-es tanévre: etikát VAGY hit- és erkölctant?

Az ország első iskolái az egyházi emberek jelenléte és tevékenysége miatt jöttek létre. A hazai közoktatásban 2012 óta az Országgyűlés által elismert egyházak képviselői tarthatnak hit- és erkölctan órákat. (Ez magát a hittant jelenti, bár megtévesztő a név.) A vallásos gyerekek órarendjében ez általában „hittan”-ként szerepel, míg a nem hittanosok óráit egyszerűen „etikának” vagy „erkölctannak” hívják maguk között. A hittanos is tanul

erkölcsöt, etikát, ez nem elhagyható a hittanból, csak kibővítvé szerepel, mintegy megkeresztelve a katolikus valláserkölcssel. Itt is beszélgetünk arról, hogy mi a helyes és mi nem, de sohasem hagyjuk ki a Jóistent a történetből. Mivel számunkra Isten a legfőbb jó, és minden szépség forrásának is Őt tekintjük, ezért számunkra a jót úgy általában nem mi határozzuk meg, vagy egy etika könyv írója, hanem elsősorban Isten mutatja meg nekünk a Szentírás, az imádság, és a lelkiismeretünk által. A mi hazánk a Mennyben van, és addig is, amennyire lehet, szeretnénk szeretetben, békében élni a világban, és azt jobbra tenni Isten kegyelméből.

Minden tanév tavaszi félévének elején bemutatkoznak az egyházak képviselői az iskolákban a nagyközönség, de főleg a leendő elsős gyermekek és szülei előtt. Célunk, hogy azok a szülők, akik bár vallásosnak gondolják magukat, de a gyermeküket mégsem a hittanra íratnák be, gondolják meg magukat, és válasszák mégis a felekezetük hittanóráit. Tudatosan, és nem azért, mert „ott rosszat úgysem tanul a gyerek”. Az iskolai kereteket ki kell tágítanunk az evangélium szabadságára és tágasságára, hogy több legyen a hittan, mint egy iskolai tárgy. Legyen a Jóisten megtapasztalásának egyik helye.

Tehát:

Miért jó, ha katolikusként a katolikus hittant választjuk gyermekünk számára?

Mert

- megerősíti az otthonról hozott értékekben a gyermeket,
- megismerteti Jézus Krisztus szerető személyével, a Szentírás és az Egyház tanításával,
- mindenki felé nyitott, a keresztség nem feltétel a hittanra járáshoz,
- segíti kialakítani vagy elmélyíteni a meglévő Istenkapcsolatot,
- az európai kultúra sarokköve a kereszténység, ezt járjuk körbe,
- baráti közösség élményével gazdagít,
- segíti, hogy életkorának megfelelően örömben és szeretetben növekedhessen a hittanos,
- megerősít abban, hogy az élet szép és élni érdemes,
- az önismeretet segíti és megtalálni a gyermekben lévő értékeket,
- rálátást, megközelítést ad a dolgokhoz,
- katolikusként ez az ésszerű, felelősségteljes választás a gyermekem részére,
- együttérzővé, cselekvővé, nagylelkűvé nevel,
- biztos értékalapot ad minden lexikális tudás hasznosításához,
- a hittankönyvet a szülő is együtt tanulmányozhatja gyermekével, így együtt növekedhetnek,
- az eltávolodó szülők is közelebb kerülhetnek az Úrhoz és az egyház helyi közösségeihez,
- tanúságot tehetnek a szülők is a választás által a hitükről, hogy az fontos nekik,
- a szülő is megismerkedhet egy támogató közösséggel a hittanos gyermekek közössége és a pap/hitoktató által, együtt keresve a találkozást Jézussal,
- teljesítjük a házasság szentségében Istennek tett ígéretet, hogy gyermekünket Krisztusnak és az ő egyházának törvényei szerint neveljük.

És még egy gondolat a végére. A keresztény Magyarország mindannyiunk vágyott állapota, de amiért még van mit dolgoznunk. Éppen a közelmúltban hangzott el egy hazai politikus szájából valami olyasmi, hogy a heteroszexuális fehérek, keresztény férfiak és nők rémisztő képződmények. Ne áltassuk hát magunkat, hogy minden rendben van itthon. Aki sértve érzi magát, vagy minimum nem hisz a fülének, az pláne bátran írassa gyermekét hittanra, ahol azt hallja majd, hogy minden emberi élet értékes és ajándék. Ma a világon 260 millió keresztény férfit, nőt, gyermeket, idős embert is üldöznek. Miénk a legüldözöttebb vallás az egész világban... De ez ellen azzal is tehetünk, ha gyermekünket hittanra íratjuk be akkor is, amikor a drága kamasz lázadóra fogja, ha nem szeret még imádkozni, ha nem szimpatikus a pap vagy hitoktató, ha világi dolgok csábítanak. (Ne engedjünk e csendes, láthatatlan keresztényüldözésnek...) Hadd gyarapodjon a gyermek az Isten ismeretében, egy kicsit küszködjön, és értse meg jobban azt a kapcsolatot, amit a vallás maga jelent a keresztény ember életében, amit talán számunkra is jelent(hetne). Egész életünkben tanuljuk a keresztény életformát, próbálunk előbbre haladni benne, növekedni a szeretetben, Jézus barátságában. Gyerekkorban éppen úgy és azzal, hogy hittanra járunk. A hitoktató is úton van, a gyermek is, a szülő is. Vállaljuk bátran ezt a döntést a hittan (=hit- és erkölcsan) mellett, s hozzuk ki belőle a legtöbbet! Értsük meg a gyerekeinket, de felelősséggel neveljük is őket!

S. Ivancsics Evelin

Jó volt olvasni!

„Legyetek tehát irgalmasok!”

Fábry Kornél plébánossal beszélget Lőrincz Sándor

2020 különleges esztendő a magyar katolikus egyház életében, hiszen szeptemberben az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus házigazdája Budapest lesz. Ferenc pápa is kapott hivatalos meghívást erre az eseményre, de hogy jelen tud-e lenni közöttünk, az csak május környékén derül ki. Székely János püspök úr körleveléből is hallhattuk: szentmiséken, körmeneten, nagyszerű előadásokon, tanúságtételeken, családi programokon, koncerteken stb. vehetünk majd részt.

A NEK központi szervezőbizottságának vezetőjét Erdő Péter bíboros érsek úr nevezte ki még 2016-ban. Ki lehet a kiválasztott fiatalember? Hogyan lett pap? Miféle életutat tett meg eddig? Ha érdekelnek bennünket az efféle kérdések, ha kíváncsiak vagyunk a NEK főtitkárára, érdemes kézbe vennünk a Kairosz Kiadó beszélgetős kis könyvét, a *Miért hiszek?* sorozat LXXXVII. darabját, mely Fábry Kornél atyáról szól.

Egy rendkívül sokoldalú, nyitott, tanult, nyelveket beszélő, igaz embert ismerhetünk meg benne. Egy fiatal embert, aki boldog, ötgyermekes család családból jött, aki maga is nagycsaládra vágyott, aki Manilában kapta a hivatását, amikor francia szakos bölcsészként - ahogy maga mondta: „erősen udvarló állapotban” – került ki a Katolikus Ifjúsági Világtalálkozóra, a Fülöp-szigetekre... Egy olyan embert, aki a lelkét átadta Istennek, aki zenél, verseket ír, aki szereti a sportokat, táncol, kedveli a fotózást, és a fizikai munkától sem riad meg. Kaposfüredi plébánosként maga talicskázta a templomi törmeléket, maltert kevert a kőművesnek, stb. „Szervezni különösen tud” – írta róla 2012-ben Lőrincz Sándor.

A könyv olvasásakor engem különösen azok a részek érdekeltek, amelyek az eucharisziáról szóltak. Vajon nyolc évvel ezelőtt, amikor a beszélgetés készült, s még senki sem sejthette, hogy Fábry Kornél atya a NEK főtitkára lesz, hogyan gondolkodott, hogyan beszélt az oltáriszentségről? Nos, az általam legszebbnek tartott részeket szó szerint is idézem.

„Az ELTE francia szakos hallgatójaként reggelente

misére jártam. Utána mentem az egyetemre, ahol találkoztam a még igencsak laposan pislogó évfolyamtársaimmal. A hajnali kelés már akkor sem volt megszokott az éjjeli bagoly bölcsészek között, s amikor beléptem a tanterembe, furcsán néztek ám, ugyanis mosolyogva, vi-

dáman ültem a helyemre. Tele voltam örömmel, hiszen Jézus ott volt már a szívemben a reggeli áldozás után. Egyik társam meg is kérdezte: „Kornél, mi van veled?”. Azt feleltem: szerelmes vagyok az Istenbe. Kicsit lesajnálóan nézett rám, majd azt kérdezte, hogy mindez nem valaminek a pótlására van-e. Akkor sűgött a Szentlélek, mert magamtól biztos nem mondom ilyet. Azt fe-

leltem, minden más ennek a pótlására van.”

A városmajori templomban, ahová sokat járt egyetemista korában, sokszor megtapasztalta a Lélekáradást. Erre így emlékszik vissza: „Miután rendre átéltem, hogy az Oltáriszentség magamhoz vételekor betölt a Szentlélek, utána tudatosult bennem, hogy ez van megfogalmazva a III. Eucharisztikus imában is. (...) Lélekáradásban részesülünk, hiszen a Szentostya fizikailag ugyan behatárolt, mégsem csak egy ponton hat bennünkben, hanem egész testünkre, lelkünkre hatással van.”

A szentségimádás jelentőségét is korán felismerte, s nagyon szeretett ilyen alkalmakon gyakran részt venni: „csak annyit szoktam mondani: Jézus, itt vagyok, tölts fel! Az Úr pedig megteszi, sütkérezhetem a szeretetében.” Kornél atya ma már egy olyan karizmatikus közösség tagja, melynek alapja a szentségimádás.

Ha még többet szeretnénk megtudni Fábry Kornél atyáról, feltétlenül olvassuk el Lőrincz Sándor könyvét! A világhálón is figyelemmel kísérhetjük remek kiselőadásait, nézhetjük pl. a *Misevlogot*. Ezt a videósorozatot éppen egy éve, 2019 februárjában indították evvel a mottóval: „Minden(kinek) a szentmiséről”. Idén indul az új évad, témája az egyházi év és a liturgiák. Tájékozódjunk folyamatosan, s készüljünk együtt az Eukarisztikus Kongresszusra!

Dömötörfi Nóra

Fotó: Horváth Péter Gyula PestiSrácok.hu

Dél-Erdélyi barangolás II.

Szebeni-medence és a Fogarasi-havasok

A változékony időjárás miatt a tervezettnél egy nappal korábban kellett átköltöznünk a szászvárosi szálláshelyről Fogarasra, mivel egyedül a pénteki nap ígérkezett olyannak, hogy felmerészkedhettünk a Fogarasi-havasok főgerincére. Természetesen az útutazó nap sem csak autózással telt, hiszen Dél-Erdélynek ez az egykor szászok lakta vidéke, a Királyföld, számos történelmi látnivalóval várja a turistákat. Első

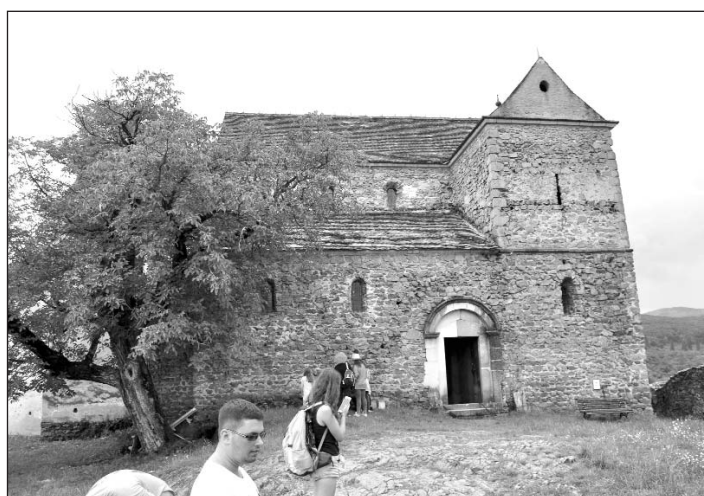

megállónk Vízaknán volt. Az egykor sóbányáiról híres település ma üdülőközpont. A hajdani bányagödörökben sósvízi tavak keletkeztek, melyekre ma élénk gyógyturizmus épül. Fürdésre ezúttal sajnos nem volt időnk. Helyette a középkorban épült református templom felé vettük az irányt. Miután körbejártuk az erődfallal kerített épületet, megtaláltuk a parókiát, ahonnan munkásruhába öltözött fiatalember jött elő a csengetésre. Mint kiderült, ő a lelkész, aki épp a tetőn végzett ácsmunkákat. Kérésünkre rögtön hívta az egyik segítőjét, hogy megmutassa nekünk a templomot. Alkalmi idegenvezetőnk Izabellának hívták, aki látható büszkeséggel vezetett körbe minket. Megtekintettük az 1300-as évekből származó freskókat, majd kísérlőnk felvezetett bennünket a templomtoronyba is.

A vízaknai kitérő után Nagyszeben felé vettük az utunkat. Idegenvezetőnk is magunkkal vittük, aki szintén a városba készült. Az ő segítségével találtunk megfelelő parkolóhelyet, ahonnan könnyen elérhettük a történelmi belvárost. Az erdélyi szászok fővárosának is nevezett település számos jelentős műemlékkel büszkélkedhet. Pár óra, amennyi időnk nekünk volt, csupán arra elég, hogy szemezgezzünk a látnivalókból. Először az orsolyiták barokk stílusban átépített temploma mellett vitt el az utunk, mely eredetileg a domonkos szerzetesek számára épült 1474 táján. A gótikus stílusjegyek ma is felfedezhetők az épületen. Kiérve a város terjedelmes fő terére, betértünk a szintén barokk katolikus templomba. Itt a főként magyar szen-

teket ábrázoló, színes üvegablakok voltak megkapóak. Szűk utca vezetett át egy másik térre, ahol a város legjelentősebb épülete, az evangélikus püspöki székes-egyház emelkedik. A templom méltán nevezhető az erdélyi gótika egyik gyöngyszemének, mely tekintélyes méretei folytán 58 m hosszú és 22 m széles is kiemelkedő. Eredetileg katolikus plébániatemplom volt, majd a hitújítás korában a szászok áttérésével lett az evangélikusoké. Sajnos ezúttal csak kívülről csodálhattuk meg a jó ideje felújítás alatt álló épületet. A középkori védtorony melletti lépcsőn lementünk az alsóvárosba. A téglából épült városfal mentén haladva újabb lépcsőhöz értünk, amely Erdély legrégebbi vas-hídjához, az úgynevezett hazugok hídjához vezetett. Legendája szerint a hidat megátkozták az itt állomásozó osztrák katonák által elszédített helybeli lányok. Azóta, ha valakinek nem őszinte az itt kimondott szerelmi vallomása, az alatt összeomlik a híd. Elhaladva a múzeumként működő várostorony mellett újra a főtérre értünk, és visszaindultunk az autókhoz, mert aznap még két közeli településre akartunk betérni.

Kisdisznód felett meredek dombon emelkedik Erdély legrégebbi erődtemploma. A XII. században emelt épület dísztelenségével, egyszerű szögletes formáival a béalápátfalvai templomra emlékeztet. Nem véletlenül, hiszen Erdélynek ezen része a ciszterci szerzetesek lelki gondjaira volt bízva, akik rendjük építészeti stílusát alkalmazták a hozzájuk tartozó falvakban is. A templom másik érdekessége, hogy itt állítottak

emléktáblát azoknak a magyar, osztrák és német katonáknak, akik elesetek az 1916-ban Dél-Erdélybe betörő román csapatokkal vívott harcokban.

Következő állomásunk Nagyszeben volt. Ugyan záróra után érkeztünk már a falu erődtemplomához, a gondnok néni mégis készségesen kinyitotta. Mint kiderült, ő még a kevés itt maradt szászok egyike, így

németül szót tudtunk vele érteni. A háromhajós templom a XIII. században épült román stílusban, a későbbi századokban gótikus stílusban bővítették. Ekkor készültek freskói, és vették körül vaskos védőfallal. Udvara kiállító térként is szolgál, kinagyított fényképeken kaphatunk ízelítőt az erdélyi erődtemplomok világából. Említésre méltó még, hogy a településen született Heltai Gáspár, evangélikus lelkész, meseíró.

Este érkezünk meg Fogarasra, ahol Gaál Attila plébános fogadott bennünket. Nála kaptunk szállást, ugyanis a plébánia hajdan ferences kolostor volt, ezért jutott benne hely vendégszobák kialakítására. Másnap reggel a Fogarasi-havasok főgerincére indultunk. A

hegységet átszelő transzfogarasi úton kacskaringózunk felfelé autóinkkal. Az út, amellet, hogy ma jó szolgálatot tesz a hegységbe induló turistáknak, egyben szomorú mementó is. A Ceausescu-diktatúra megalomán terveinek emlékét hordozza. A környezetet is jelentősen károsító építkezés kivitelezése 35 ember életébe került, akik munka közben történt balesetekben veszítették életüket. A 2034 m magasán lévő Bilea-tó melletti fizetős parkolóban hagytuk gépjárműveinket, és nekivágtunk a gyalogtúrának. Mindjárt egy jó 250 méteres szintemelkedéssel indítottunk, mire elértük a főgerincet egy szélesebb füves platón. Az

ösvény rövidesen elkeskenyedett, és a meredek hegyoldalon kanyargott fel-le hullámozva. A gerincnél néhol egészen elkeskenyedett, és helyenként láncos kapaszkodók segítették a biztonságos haladást. Közben

az északról fújó szél újabb és újabb felhőket buktatott át a hegygerincen, néha annyira beborítva bennünket, hogy egymást is alig láttuk. Kimerítő mászás után értünk fel a Kis-Lajta csúcsra (2390 m.). Majd meredeken ereszkedtünk a Calcun-tó nyergébe (2115 m.). A gyönyörű tengerszemhez érve már láttuk, lassabban haladtunk a vártnál, nem lesz időnk a Negoj (2535 m.) meghódítására. A tó után, ahol egy lejtős, jeges hófolton kellett átkelni, a csapatnak el is fogyott a bátorsága. Mi Tamással még egy darabig tovább mentünk, és a láncokkal biztosított Űrnő kéményben felkapaszkodva átnéztünk a hegy déli oldalára. A szélről védett napos oldal olyan volt, mintha egy másik világba csöppentünk volna. De innét visszafordultunk, mert nem akartuk sokáig magukra hagyni az ifjakat. Még időben visszaértünk az autókhoz, de számomra félsikerű volt így a nap, hogy nem értük el kitűzött célt, Erdély tetejét. Ide még vissza kell térnünk, legközelebb talán nagyobb szerencsénk lesz.

Fotó: Gedeon Tamás
Szöveg: Szalai Attila

A Mária Magdolna plébánián fizetendő díjak:

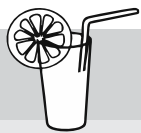
Egyházközségi hozzájárulás

Felnőttektől személyenként nettó havi keresetük 0,5 %-át kéri a Püspöki Kar. Ez az előírás mind az aktív keresőkre, mind a nyugdíjasokra vonatkozik.

Havi nettó jövedelem	Hozzájárulás évente		
- 50.000	3.000	- 95.000	5.700
- 55.000	3.300	- 100.000	6.000
- 60.000	3.600	- 105.000	6.300
- 65.000	3.900	- 110.000	6.600
- 70.000	4.200	- 115.000	6.900
- 75.000	4.500	- 120.000	7.200
- 80.000	4.800	- 125.000	7.500
- 85.000	5.100	- 130.000	7.800
- 90.000	5.400	- 135.000	8.100
		- 140.000	8.400

A magyar Katolikus Püspöki konferencia 2018. december 5-i ülésén jóváhagyta az új *stóladíjszabást*. Ez alapján 2020-as évben a díjak így alakulnak:

Énekes szentmise:	3.000 Ft
Csendes szentmise:	1.500 Ft
Temetés:	30.000 Ft
Házasságkötés:	
násmise:	33.000 Ft
ünnepélyes szertartás:	30.000 Ft

Frissítő

Frissítő: Szeretnénk az anya-egyház gyermekeinek sokszínűségét, igaz értelemben vett gazdagságát bemutatni ebben a rovatban. Így vonzó, hiteles közösségekkel ismerkedünk meg reményeink szerint több számon keresztül, hogy a „plébánia családja” a „távoli rokonokat” is megismerje! Kortyolgassuk a frissítőt!

A katolikusság számarányainak alakulása a világban

Az az érdekes helyzet állt elő, hogy bár a katolikus hívők száma világszerte növekszik, de a növekedés első sorban Afrikára koncentrálódik. Európában csendesebb időszakot élünk e tekintetben. Több a megkeresztelt hívő száma, és ezzel együtt növekszik a püspökök száma is az egész világon, azonban a szerzetesek és a szerzetesnők száma csökkenést mutat. Ugyanígy a papszentelések száma is alacsonyabb. Az állandó diakónusok száma azonban évente három százalékkal nő.

A teljesebb egyházképünk érdekében összeszedtük a teljes Katolikus Egyház helyzetét bemutató adatokat, amelyek az Egyház Statisztikai Évkönyvében jelentek meg 2018-ban, és a 2016-os mérések eredményeit tartalmazza. Íme a világ katolikusai madártávlatból, kiemelve az európai vonatkozásokat.

A megkeresztelt katolikusok száma a Földön 2015-ben 1285 millió volt, 2016-ban 1299 millió, ami 1,1 százalékos növekedést mutat. Ha megnézzük a katolikus vallásúak aktuális megoszlását a világban, akkor azt tapasztalhatjuk, hogy Ázsiában 11%, Afrikában 17,6%, Amerikában 48,6% (57,5% Dél-Amerika, 18,4% Közép-Amerika, 14,1% Észak-Amerika) az arányunk a teljes lakosság körében. Az Európában élők között ez a szám 22%.

A világ 15 legkatolikusabb országa, ahonnan a megkeresztelték 64%-a való, a következő: Afrika négy országa (Kongói Demokratikus Köztársaság, Nigéria, Uganda, Angola); Amerika négy országa (Brazília, Mexikó, Amerikai Egyesült Államok, Kolumbia); Ázsia két nagy országa (Fülöp-szigetek, India); Európa öt országa (Olaszország, Franciaország, Spanyolország, Lengyelország, Németország).

Az egyház vezető funkciójú személyeit tekintve elmondhatjuk, hogy a püspökök száma a világban a 2016-os évben 5353 fő volt, mely főleg Dél-Amerikában és Ázsiában mutat emelkedést. A papok száma 2016-ban 414.969 fő volt, 67,9%-uk egyházmegyes pap, 32,1%-uk szerzetes.

A szeminaristák száma hat év alatt 1,8%-kal csökkent Európában és Amerikában, de Ázsiában és Afrikában növekszik. Az egyházmegyes papok aránya kissé emelkedett 2010-hez képest.

A szerzetes papok száma Észak-Amerikában és Európában csökkenést mutat. Afrikában, Dél-Kelet-Ázsiában, Közép-Amerikában inkább emelkedik.

Az állandó diakónusokat 2016-ban 46.312 fővel számlálták, s érdekes mód legkevesebben Afrikában, legtöbben Amerikában vannak. Az állandó fogadal-

mas szerzetesek a bolygónkon 2010-ben még 722.000-en voltak, 2016-ban ugyanők már csak 659.000-en.

Az eddigi hangsúlyeltolódások eredményeként, bár az egyház központja Róma marad, de a hívek megoszlása erősen változást mutat. „Az egyház demográfiai súlypontja tehát áthelyeződik Afrikába és Latin-Amerikába, és előre láthatólag hosszú évszázadokra ott is marad” – véli Satori.

Nézzük csak a következő adatokat és a hozzájuk kapcsolódó következtetéseket:

A világ 10 legnagyobb katolikus népességű országának megoszlása csökkenő sorrendben még így alakult 2000-ben (kövér betűvel szedtük Európát): 1. Brazília (149 millió); 2. Mexikó (92 millió) 3. Egyesült Államok (67 millió); 4. Fülöp-szigetek (65 millió); 5. Olaszország (56 millió); 6. Franciaország (46 millió); 7. Kolumbia (38 millió); 8. Spanyolország (38 millió); 9. Lengyelország (37 millió); 10. Argentína (34 millió).

Azonban 2050-re, vagyis 30 év múlva az ENSZ előrejelzése alapján a sorrend és a számok így alakulnak majd. (Érdemes megnézni a számok csökkenésének vagy növekedésének mértékét és a közben a 2050-es listáról a 2000-eshez képest kieső vagy újonnan feljövő európai és afrikai országokat is.) 1. Brazília (215 millió); 2. Mexikó (132 millió) 3. Fülöp-szigetek (105 millió); 4. Egyesült Államok (99 millió); 5. Kongói Demokratikus Köztársaság (97 millió); 6. Uganda (56 millió); 7. Franciaország (49 millió); 8. Olaszország (49 millió); 9. Nigéria (47 millió); 10. Argentína (46 millió).

A világ missziós irányvonala tehát megváltozik, Európába a tengeren túlról érkeznek a hit megőrzésének a feltételeit biztosító és erősítő papok, szerzetesek. A laikusok egyre inkább bevonódnak az egyház életébe. Megjelentek már az állandó diakónusok, női teoló-

giatanárok, lelki vezetők, lány ministránsok, egyházközségi képviselő-testületek laikus tagjai. Mindez a klerikusok elkötelezettségével együtt azt üzeni, hogy ne essünk kétségbe, az Úr azt mondta, hogy övével marad a világ végéig.

(Cikkünk alapját a jezsuita.blog.hu 2018.09.25-ei cikke adja Satori neve alatt Jövőtrendek: a katolikusok száma világszerte növekszik, de Európa egyházi súlya csökkenőben van – címmel.)

S.Ivancsics Evelin

Imádkozzunk!

Az Examenről...

Az Examen, vagyis a szerető figyelem imájának nevezett imádság időhossza meghatározott módon 10-15 perc. Egy nap, vagy fél nap visszanézése Isten szerető jelenlétében. Mindenkinek ajánljuk egyszer kipróbálni. A Mária Magdolna templomban minden hónap páros (2. és 4.) heteinek szerdáján a

szentmise előtt 20 perccel van lehetőségünk, hogy kis közösségben végezhessük el a napi visszatekintő imánkat.

Ez az imaforma Loyolai Ignác kedvenc imaformája volt, ő napjában kétszer is elvégezte.

A tapasztalatok szerint békét hoz számunkra, segít meglátni a szépséget mindennapjainkban, és emiatt a hála is növekedik bennünk.

Ercsényi Lajos: Reggeli ima

**Te vagy az Élet Ura, Istenünk!
más kincsre nem is vágyunk
s még ha borongós is a reggelünk,
berragyogod egész világunk!**

**Bármi dolgunk, bármit is csinálunk
érezzük óvó tekinteted.
Nem félünk, nem rettegetünk,
mert biztosak vagyunk Veled.**

**Hódolunk előtted jó Urunk!
Egymásban Téged köszöntünk,
Neked ajánljuk a napunk:
légy velünk, légy közöttünk!**

Keresztury Dezső: Esti imádság

**Ó, milyen vak homályba futnak
kik nélküled indulnak útnak.
A kezemet nézem: leszárad:
szívem sívó homokkal árad.**

**Valamikor kézen vezettél:
szökni akartam, nem engedtl,
csend volt szívemben és a csendben
szavad szólt csak, mindennél szebben.**

**Én Istenem, hívj vissza engem!
Magam maradtam, eltévedtem.
Légy bátorságom, bizodalمام:
Ó, légy úrrá megint Te rajtam!**

Dr. Jász Lajosné Iliás Margit emlékére

Egy szép, tartalmas élet ért véget 2019. december 26-án, amikor dr. Jász Lajosné életének 90. évében megtért Teremtőjéhez. Iliás Sándor szécsiszigeti kántortanító és Szalay Margit (Szalay Ferenc zalaegerszegi csizmadiamester leánya) gyermekeként látta meg a napvilágot 1930. november 29-én. Szülei kisöccsét, Lászlót 1935-ben elvesztették, így különös gonddal, nagy szeretettel nevelték az okos Margitot. A zalaegerszegi Notre Dame zárda középiskolájában végzett, majd Sopronban szerzett óvónői képesítést, munka mellett tanult. Jogász férjével négy gyermeket neveltek fel. A Landerhegyi óvoda vezetőjeként vonult nyugdíjba, óvodásai a mai napig szeretettel említik. Számos unoka tette teljessé életét, akik mindig büszkévé tették. A családot sújtó megpróbáltatásokat, szemének romlását nagy lelki erővel viselte.

Margit néni nagy mesélő volt, mindig volt egy új története. Kitűnő memóriájának köszönhetően örömmel tekintett a múltba, így segítve történeti munkák születését. Pucher nagyanyja értékes viseleti darabjait boldogan ajándékozta a Göcseji Múzeumnak. Maga is ügyesen írt, ezt tanúsítják az Ünnepi Harangszóban megjelent írásai. Az utolsó időkig nyitott volt a világra, kedvesen, jó szóval fordult embertársaikhoz, mindig örült mások sikerének. Szeretettel őrizte Mindszenty bíboros emlékét, írásos dokumentumokkal, személyes visszaemlékezéssel segítette a kutatások elindulását.

Nyugdíjas éveiben a Szent Ilona Csoportban, az általa is szeretett Kálvária kápolnában elmélyülten imádkozott Máté evangéliuma szellemében „...ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Mt 18,15-20).

A Szent Ilona-napi búcsú igazi ünnep volt számára. Fiával, Péterrel együtt készített kis emléklapokkal is igyekezett örömet szerezni a résztvevő híveknek.

Emlékét szeretettel őrizzük.

A Karitás csoport adventi tevékenysége

A Mária Magdolna Plébánia Karitás csoportja az elmúlt adventi időszakban is igyekezett segíteni a rászoruló családokon. A rendszeres pózvai beteglátogatás, lelki támogatás mellett megszervezték az egyházmegyei adományok elosztását. 400 kg krumpli és 240 kg lisztadomány került jó helyre. 260 ezer forint értékben pedig utalványokkal segítették az ünnepekre való készületet. Buzdították a családokat a templomi szertartásokon való részvételre.

Köszönjük a támogatásokat!

Császár Tamás, a plébániai képviselő-testületünk tagja, a Zala Megyei Szent Rafael Kórház osztályvezető főorvosa vehette át idén „A test és a lélek orvosa – Boldog Batthyány László-díj”-at január 22-én a körmendi kastély színháztermében. Munkásságában kiemelt helyet foglal el a geriátria, az időskori betegségek megelőzésével, orvoslásával foglalkozó szakterület. Hivatásának alapja a testet-lelket gyógyító Jézusba vetett hite és az ember tisztelete. A díjátadó hálaadó szentmisével zárult a Szent Erzsébet-templomban. A díjat és az oklevelet dr. Székely János szombathelyi megyéspüspök adta át.

Gratulálunk!

Anyakönyvi hírek:

Házasságkötés

Hordós Dániel és Nagy Nikolett

*Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú párnak:
a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg
házasságukban!*

Keresztelés

Horváth Emília

Rózsás Alex Tamás

Déri Liza

Pető Mia Katalin

Oláh Dzsamal József

Váczy Kventin Medox András

Valtner Ármin

Varga Valentina Mária

Csehi Liza Olívia

Pintér Dominik

Hanzséros Liza

Bihari Ronaldó László

Király Enrikó

*Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk
legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!*

Temetés

özv. Hermann Györgyné sz. Kovács Erzsébet (1925)

Takács Sándor András (1954)

Somogyi Lajos (1947)

Horváth Józsefné sz. Markó Terézia (1933)

Bérces Éva (1968)

Jakab János Viktor (1945)

Horváth István (1933)

özv. Boronyák Imréné sz. Gosztolai Erzsébet (1935)

Berta Csaba Györgyné sz. Máta Judit (1961)

Koller Lajos (1944)

özv. Héder Zoltánné sz. Hörcsög Erzsébet (1940)

özv. Jász Lajosné sz. Iliás Margit (1930)

özv. Kocsis Istvánné sz. Takács Anna (1929)

Simon Ernőné sz. Kátai Magdolna (1930)

Nédár György (1956)

özv. Göcseji Istvánné sz. Kiss Mária (1935)

Rákos Ferenc (1943)

özv. Nagy Sándorné sz. Málics Gizella (1924)

Galambos István (1947)

özv. Seregélyes Béla Lászlóné Salamon Katalin (1942)

özv. dr. Boros Jánosné sz. Kiss Margit (1935)

Kiss Balázs (1933)

Gergely István (1949)

özv. Draskovics Árpádné sz. Udvari Zita (1947)

Adj, Uram, örök nyugalmat nekik!

Plébániai hírek:

Február 9–16 között került megrendezésre a Há-zasság Hete rendezvénysorozat városunkban. A Kert-városi plébániával közösen szervezett programokon **Uzsalyné dr. Pécsi Rita** és **Pindroch Csaba** előadása-in, filmvetítésen, gyertyafényes vacsorán, zenés szent-ségimádáson, Kérdezd a papot! talkshow-n vehettek részt az érdeklődők. A programsorozat a Mária Mag-dolna templomban a február 16-i, vasárnap esti szent-miséen a házaspárok megáldásával zárul.

A Szombathelyi Egyházmegye területén működő Kórházlelkésszi Koordinációs Iroda és a zalaegerszegi Szent Rafael kórház közös ünnepe került megrende-zésre **2020. január 19-én, vasárnap** a kórház kápol-nájában. A szentmisét **dr. Székely János** megyéspüs-pök celebrálta, aki beszédében megemlékezett Boldog Batthyány-Strattmann Lászlóról, aki „Orvos volt a hercegek között és herceg az orvosok között”. Emel-lett megemlékezett Árpád-házi Szent Margitról, aki Is-ten Bárányának követője, életét áldozatos szeretetben és alázatban szentelte Magyarorszáért. A szentmise után agapé várta az egybegyűlteket.

Az **ökumenikus imahét** keretében január 20-án Zsugyel Kornél evangélikus lelkész prédikált templomunkban. Január 23-án az evangélikus templomban Stróber László esperes atya mondott szentbeszédet.

Február 8-án hagyományteremtő szándékkal talál-koztak a Mindszenty-iskolában a plébániánk közösségei.

Minden hónap 13-án a kertvárosi templomban fati-mai szentmise és szentségimádás.

A Kálvárián minden hónap második és negyedik csütörtökén, 17 órakor lesz szentmise.

Folytatódik a **Család(sz)építők 2.0** sorozat. **Február 17-én hétfőn 16:30 órakor** a sárvári Fehér család osztja meg tapasztalatait, gondolatait a gyermekneve-lésről, családi életéről. A szervezők mindenkit szeretet-tel hívnak és várnak a Mindszenty-iskola fizikaelőadó-jába.

„Új élet Krisztusban” kurzus a Szent Család Óvo-dában február 10. és március 30. között **hétfő estén-ként 18 órától**.

Február 26-án, március 11-én és 25-én, április 8-án szerdai napokon az esti szentmise előtt fél órával a Mária Magdolna plébánia-templomban **examen** imád-ság keretében keressük a találkozást a Jóistennel.

Március 21-én szombaton 14:30 órakor Az Eu-

charisztia iskolája – **Felkészítő a NEK-re** kurzus lesz a kertvárosi plébániatemplomban.

Április 2–4. között az esti 18 órai szentmisék kere-tében tartja **nagybőjti lelkigyakorlatát** plébániatemp-lomunkban Varga László kaposvári megyéspüspök.

Április 9-én nagycsütörtökön reggel 7 és 8 óra kö-zött gyónási lehetőség, este 18 órakor az utolsó vacso-ra emlékmiséje, oltárfosztás, szentségimádási, virrasz-tási órák.

Április 10-én nagypénteken reggel 7 és 8 óra kö-zött gyónási lehetőség, 8 órakor zsolozsma, 9 órakor keresztúti ájtatosság, este 17:30 órakor nagypénteki szertartás, 19 órakor városi keresztút a Mária Magdol-na Plébániatemplomtól a Kossuth Lajos utcán a Kál-vária-kápolnáig.

Április 11-én nagyszombaton reggel 7 és 8 óra kö-zött gyónási lehetőség, 8 órakor zsolozsma, este 19 órakor nagyszombati szertartás, feltámadási körmenet, húsvéti ételszentelés.

Ebben az évben is **május 1-jén lesz az egyházmegyei zárándoklat**, amelyet az eucharisztikus kongresszus évében a Tolna megyei bátai Szent Vér kegy-templomba hirdet meg Püspök atya.

Ez évi szentmisékre előjegyzést veszünk fel a plé-bánián. A szentmisék díja változatlan.

Az Ég-Ígérő egyházi könyvesbolt a Mindszenty is-kolába költözött. Nyitva tartás hétfő-péntek 10–17 óra között.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.

Önköltsége: 200 Ft / db

Szerkeszti:

Tájékoztatási Munkacsoport

E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:

Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91.

Telefon: (92) 599 230, Fax: 599 231

www.mariamagdolna.hu

E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:

Gura Nyomda Kft. - Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.